

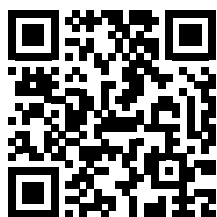
03

LETO 39
JUNIJ 2025

Misijonska obzorja

**Papež Leon XIV. –
misijonar upanja**

**Beri
Misijonska
obzorja
na spletu**

● **s. Vida Gerkman**
z družino Klajdija
Kolija, ki je dobil
invalidski voziček, a je
kmalu zatem izgubil
bitko z življenjem.
Sedaj bo voziček
na voljo mlajšemu
bratcu, ki trpi za
enako boleznijo,
mišično distrofijo.

Staremu papežu v slovo in novemu pozdrav

Po praznovanju Velike noči smo bili vsi prevzeti in veseli, da je papež Frančišek podelil velikonočni pozdrav ter blagoslov mestu in svetu in se nato s papeškim vozilom zapeljal, pozdravit množico. Nihče si ni predstavljal, da je bil to njegov zadnji blagoslov. Naslednji dan zjutraj nas je pretresla novica, da je papež Frančišek odšel s tega sveta in se preselil v večnost. Naslednji dnevi žalovanja, pogreba in pokopa so nas navdali z veliko žalostjo in negotovostjo, kdo bo naslednji papež in kakšnega papeža bodo kardinali izbrali.

Le dobra dva tedna po njegovi smrti pa nas je razveselila novica, da je bil za papeža izbran kardinal Robert Francis Prevost, ki si je izbral ime Leon XIV.

Resnično smo lahko Bogu hvaležni za oba papeža: za papeža Frančiška, ki je prinesel v Cerkev posebno poslanstvo, da se približamo vsem zapuščenim in odrinjenim v današnjem svetu. Cerkev mora biti kot bolnišnica na fronti, da celi rane in pobira ranjence, ki jih današnji svet odriva in zapušča. Vladarje in posameznike je spodbudil, da bi čim več naredili za reke beguncev, ki so bežali zaradi vojn ali lakote. S svojimi pastoralnimi obiski je želel biti blizu vsem, ki trpijo.

Papež Leon je že v prvih nagovorih dal konkretne smernice, ki bodo verjetno zaznamovale njegovo obdobje papeževanja. V ospredju je skrb za mir. Vse voditelje narodov poziva k zavzetemu dialogu in h gradnji mostov med njimi, da bi dosegli dolgo trajen mir.

Kardinalom je po izvolitvi povedal, zakaj si je izbral ime Leon XIV. V mislih je imel papeža Leona XIII., ki je leta 1891 izdal okrožnico *Rerum novarum* – O novih stvareh – in dal močan zagon socialnemu nauku Cerkve. Poudaril je, da tudi danes živimo v obdobju, ko se človeštvo srečuje z novimi stvarmi, ki so potrebne temeljitega pregleda. Na nove izzive je treba skupaj iskati rešitve za vse človeštvo. In še je dodal, da zlo ne more prevladati nad dobrim, saj smo v Božjih rokah.

Poudaril je, da je Cerkev misijonarska in smo vsi kristjani poklicani, da oznanjamo veselo novico evangelija do skrajnih meja sveta. Papež Leon ima veliko misijonskih izkušenj. Več kot 20 let je misijonaril na revnih področjih Peruja kot duhovnik in škof. Zdaj bo misijonaril po vsem svetu kot papež.

Pavle Novak CM

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
<http://www.missio.si>
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.

Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovna zasnova: Jasna Andrić
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4400 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369
Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.

Priporočeni dar za posamezni izvod je 2,00 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2025: 12 EUR, za tujino 23 EUR oz. 26 USD, 37 CAD, 37 AUD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS, Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO, št. transakcijskega računa pri NLB: SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: Papež Leon XIV. prvič z balkona pozdravlja množico na trgu sv. Petra
Copyright © Vatican Media

Ko sanje postanejo resničnost

Pogovarjal se je Pavle Novak

Pod okriljem Misijonskega središča Slovenije že 25 let poteka zelo uspešen projekt Botrstvo. Ob srebrnem jubileju botrstva smo za sogovornici povabili sodelavki v Misijonskem središču Tino Jež in Sašo Sever Žuntar, ki že od začetka spremljata potek tega projekta.

Od kod ideja oz. kako se je Botrstvo začelo?

Tina: Z Botrstvom sem se srečala kmalu po moji zaposlitvi v Misijonskem središču Slovenije. P. Miha Drevenšek je leta 1999 s skupino Ba Cengelo obiskal Slovenijo. Kar cel mesec so po slovenskih cerkvah in kulturnih domovih izvajali koncerte in sodelovali pri mašah. S pesmijo in plesom ter iskreno besedo p. Miha Drevenška so se usidrali v srca ljudi. Ljudje so želeli pomagati in so spraševali p. Miha, na kakšen način lahko pomagajo tem otrokom. Njegov odgovor pa je bil: »Plačajte jim šolnino«. In tako so bili člani glasbene skupine Ba Cengelo in njihovi sorojenci prvi, ki so prejeli pomoč slovenskih botrov. Leta 2001 sta se, na predlog Rozi Vrečič Petaros iz Pobegov pri Kopru, ki je hotela večjo vsoto denarja nameniti za šolanje deklic v tretjem svetu, v projekt aktivno vključila časopis Delničar in njegova glavna urednica Karolina Vrtačnik. V dnevnih časopisih so redno skoraj vsak dan objavljali spodbude in bralce vabili, naj postanejo botri zambijskim otrokom. Lahko rečemo in s ponosom povemo, da smo bili prvi, ki smo organizirano začeli s projektom Botrstva. Kasneje so projekt Botrstva »posvojile« tudi druge humanitarne organizacije.

● **Z botrstvom** smo leta 2000 začeli v Zambiji na pobudo p. Miha Drevenška.

• **Tina** Jež je obiskala Madagaskar, kjer je povprečna starost prebivalca 17 let.

Kaj obsega delo koordinatorja Botrstva?

Saša: Projekt Botrstvo že nekaj let zahteva delo celega človeka, v času priprave poročil in pošte za botre pa ga celo presega. Vsakodnevno to pomeni priprava novih vlog otrok, pošiljanje pošte botrom, sprejemanje telefonskih klicev in odgovarjanje na pošto. Enkrat ali dvakrat letno vsem botrom, ki so vključeni v individualno botrstvo, pošljemo poročila. Poročila so v različnih oblikah, obsegajo novejšo fotografijo varovanca, kopijo spričevala ali potrdilo o šolanju, pri mlajših otrocih risbico za botra ... Vse fotografije, poročila in napredovanje otroka vnesemo v računalniški program in jih pripravimo za pošiljanje botru. Ker imajo po državah različno časovnico šolskega leta, tudi to delo teče več ali manj preko celega leta.

Na spletni strani Misijonskega središča so objavljene informacije o različnih botrstvih: individualno, skupinsko in pomoč pri nakupu hrane. Kakšna je razlika med prvima dvema?

Saša: Pri individualnem botrstvu botru iz države, ki jo je izbral, izmed prispelih vlog izberemo otroka in mu pošljemo otrokove osnovne podatke ter fotografijo. V naslednjih letih pošljemo botru vsaj enkrat letno poročilo o otrokovem napredku in novejšo fotografijo. Otroke, ki potrebujejo pomoč, na posameznem misijonu izberejo

Botrstvo je izredno lep projekt, s katerim revnim otrokom damo možnost, da se z izobrazbo in znanjem izvijejo iz primeža revščine in pridejo do človeka dostojnega življenja.

misijonarji, ki skrbijo tudi za pošiljanje poročil. Pri skupinskem botrstvu pa se zbrana pomoč nameni skupini izbranih otrok, ki v tistem šolskem letu najbolj potrebujejo pomoč in niso nujno vsako leto isti. Boter v tem primeru ne dobi podatkov izbranih otrok ali poročil.

Kdo poskrbi, da podpora botrov pride do otrok, kako poteka razdeljevanje?

Tina: Projekt botrstva po večini teče v deželah, kjer delujejo ali so delovali slovenski misijonarji. Povsod je določen skrbnik projekta, ki skrbi za poročila o šolanju in finančno plat. Z njim sklenemo dogovor kdaj, kako in na kakšen način bomo poslali zbrana finančna sredstva, da bodo le ta prišla v prave roke. Razdeljevanje sredstev je od misijona do misijona različno. Po večini botrstvo poteka v okviru misijonskih šol. Tam so odgovorni ves čas v stiku z otroki in jih praktično spremljajo na vsakem

● **Otroci v Angoli so bili veseli Sašinega obiska.**

koraku. In sredstva ostanejo na misijonu, saj oni kupijo šolske potrebščine, uniformo, poskrbijo za topel dnevni obrok in delno tudi plače učiteljev.

Kako izbirate kraje, kamor pošiljate pomoč? Ali je omejeno na slovenske misijonarje?

Saša: Botrstvo imamo trenutno v misijonih, ki so na različne načine povezani s slovenskimi misijonarji, čeprav jih mogoče sedaj ni več tam. To seveda ni pogoj, čeprav po izkušnjah zelo olajša ali celo omogoča, da projekt nemoteno teče in redna dobivamo poročila. Pobuda za začetek botrstva v nekem misijonu pride navadno od misijonarja, ki se na nas obrne zaradi velikega števila otrok, ki bi potrebovali tudi to obliko pomoči. Odvisno je od države, vendar se velika večina otrok brez pomoči botrstva ne bi nikoli mogla vključiti v izobraževalni sistem.

Kako se je razvijalo število botrov v teh 25 letih, narašča, upada, je stabilno?

Tina: Botrstvo je razcvet doživelo v letu 2001 z rednimi objavami v dnevnem časopisju in pogovori v radijskem programu. Akcija je presegla vsa pričakovanja in že v prvem letu je kar 1000 otrok dobilo svoje botre. Od takrat pa je število botrov le še naraščalo, tudi zaradi širjenja projekta v druge države in misijone. V vseh 25 letih je več kot 7300 botrov pomagalo pri šolanju več kot devet tisoč otrokom. Nikoli v teh 25 letih botrstvo ni zamrlo, tudi visokih porastov ni bilo, a vztrajno in počasi število botrov raste.

Kako pa je z novimi botrstvi? So potrebe velike?

Saša: Otrok, ki bi potrebovali tovrstno obliko pomoči, je žal nešteto na vseh koncih sveta in od vsepovsod dobivamo veliko prošenj. Trenutno je le botrstvo v Mjanmaru v nekakšnem »mirovanju« in nam zaradi nemirne situacije v državi tamkajšnje sestre ne pošiljajo novih vlog. Smo pa v letu 2024 odprli botrstvo v Keniji, v začetku letošnjega leta pa tudi v Indiji. Otroci v obeh državah so tako kot drugod zelo potrebni pomoči in imamo veliko prošenj. Indija je v našem primeru malo posebna, saj smo se odločili podpreti otroke iz Ferrando centra za govor in sluh (FSHC) v Umniuh-Khwanu, v katerem se šolajo otroci z okvaro govora in sluha ter drugimi oblikami invalidnosti. Resnično upamo, da se bodo odzvali botri, ki bi pomagali tudi tem otrokom.

Koliko je botrov danes? V katerih državah?

Saša: Trenutno se število botrov giba okoli 2580, število individualno podprtih varovancev pa 1577. Število se namreč spreminja skoraj na dnevni ravni, ko nekateri začenejo na novo z botrstvom, pri drugih pa se lahko botrstvo zaključi zaradi končanja šolanja varovanca. Veseli smo, da se veliko botrov odloči podpreti po več otrok ali pa so poleg individualne pomoči vključeni tudi v skupinsko botrstvo in pomoč s hrano. Botri lahko izbirajo med 14 državami in 17 botrstvi (po dve obliki botrstva imamo v Braziliji, Etiopiji in na Madagaskarju).

Hvala za vajin pogovor!

Afriški duhovniki pomagajo v Evropi

p. Mari Osredkar

Slovenski katoličani so vedno z velikim spoštovanjem govorili o misijonarjih. To spoštovanje so izrazili tudi s svojimi materialnimi darovi »za misijone«. Tudi danes župniki opažajo, da so nabirke za misijone vedno velikodušnejše od nabirk za domačo župnijo.

Kritike na račun misijonarjev v Afriki

Liberalno usmerjeni posamezniki pa so do katoliških misijonov zelo kritični. V 90-ih letih prejšnjega stoletja je bilo katoliško delovanje v Afriki pogosto deležno kritik iz Evrope, češ, da je evangelizacija duhovna kolonizacija. Nekateri so celo govorili o kulturnem genocidu. Pripadniki te miselnosti so trdili, da misijonarji vsiljujejo superiornost zahodne kulture. To je bil namreč čas, ko je intenzivno potekal proces iskanja afriške identitete z vračanjem afriških kulturnih vrednot v družbo. Toda Cerkev je z omogočanjem izobraževanja Afričanom pomagala pri dekoloniziranju celine. S šolo jim je omogočila postavitev družbenih struktur in emancipacijo. Po njeni zaslugi je tudi Afrika dobila svojo »inteligenco«, ki se lahko kosa z izzivi civilizacijske dobe. Misijonarji vsi po vrsti poudarjajo, da si Cerkev vedno prizadeva zagotoviti, da bi se temnopolti moški zavedali svoje vrednosti v svetu. Afriška Cerkev se tega zaveda!

Papež Frančišek in Afrika

Papež Frančišek, ki je konec aprila letos odšel k svojemu Očetu, je zelo spoštoval afriško Cerkev. Lahko napišemo, da je v odnosu do Afrike in »tretjega sveta« hodil po drugačni poti od svojih predhodnikov. Kot

● **Malgaška** bogoslovca študirata v Ljubljani

Misijonsko
središče
Slovenije

Misijonsko
središče
Slovenije

neevropski papež je Frančišek od začetka svojega papeževanja dajal prednost odnosom z Afričani. Ker število katoličanov najbolj raste v Afriki, jo je papež Frančišek obiskal pogosteje kot njegovi predhodniki. Na to celino je potoval trikrat in obiskal več kot 10 držav. V govorih, ki jih je imel med temi potovanji, je pokazal vso svojo občutljivost na dogodke v Afriki. V DR Kongo je na primer obsodil državljanske vojne, krivice proti afriškemu ljudstvu in pozval k miru na celini. Afričani se tega zavedajo!

Hvaležnost afriške Cerkve

Evropski misijonarji so vsekakor svoje poslanstvo v Afriki in Aziji zelo uspešno izpolnili, saj je tam danes duhovnih poklicev v izobilju. Razmerje med duhovniki, ki so kot evropski (beli) misijonarji prišli v Afriko, in domačim (črnim) klerom se je že krepko obrnilo v korist Afričanov. Evropskih duhovnikov misijonarjev je tam v bistvu le še za vzorec. Črni kontinent ima danes toliko duhovniških poklicev, da afriška Cerkev pošilja svoje duhovnike v Evropo. V Sloveniji smo na Teološki fakulteti začeli izobraževati mlade fante iz reda lazaristov in iz salezijanske družbe, ki se zavzeto učijo slovenskega jezika in njihovi predstojniki so se načeloma dogovorili, da bodo po duhovniškem posvečenju delovali med Slovenci. Afriški duhovniki pa so že zelo prisotni v Franciji. Revija Le Point je pred božičem 2024 objavila članek, kjer piše, da bodo katoličani, ki se bodo odločili prisostvovati božični polnočni maši, po vsej verjetnosti poslušali afriškega duhovnika. V Franciji namreč pastoralno deluje 3.000 tujih duhovnikov in skoraj 80% le teh prihaja iz Afrike. Ker v Franciji na približno 10.000 župnijah deluje približno 9.000 duhovnikov, to pomeni, da tretjina aktivnih duhovnikov v francoski pastoralni prihaja iz Afrike. Če temu prištejemo še 600 ali 700 Afričanov, ki pridejo nadomeščat francoske župnike med počitnicami in 300 afriških duhovnikov študentov na Katoliških inštitutih v Franciji, ki občasno pomagajo duhovnikom v pastoralni, ter afriške redovnike, ki živijo v francoskih skupnostih, potem lahko zapišemo, da »levji« delež pastoralnega dela v Franciji opravljajo duhovniki iz Konga, Benina, Toga, Kameruna, Senegala, Burundija, Ruande, Madagaskarja, Slonokoščene obale in iz Burkina Faso. To je zelo konkreten izraz hvaležnosti afriške Katoliške Cerkve za misijonarsko delo, ki so ga Evropejci opravili v Afriki! ●

Kazalec na Božji roki

dr. Matija Nared

Prav je, da se ob smrti papeža Frančiška dotaknemo njegove vloge na misijonskem področju Cerkve. Vsak čas namreč prinaša svoje izzive, vsak izziv pa zahteva svoje rešitve. Tako smo tudi mi leta 2013 s pomočjo Svetega duha dobili papeža, ki nam je bil »pisan na kožo«. No, enim bolj, drugim manj. Vsekakor pa nam je bil potreben prav tak, kakršen je bil.

Najprej človek

Pri papežu Frančišku se nam je gotovo zelo priljubilo to, da je bil, in to smo čutili vedno znova, predvsem človek. Dober človek. In s tem, kar je bil, kar je izžareval, je v vatikanske napol okostenele strukture vnesel popolnoma novega duha. Sicer trdna institucija je dobila izrazito človeški obraz. S tem pa je zaprti in vaze zaverovani klerikalizem začel obračati v služenje. Cerkev, je poudarjal, mora hoditi z ljudmi z ulice, s premraženimi, bolnimi, trpečimi, s tistimi na obrobju – tako duhovnem kot materialnem. Pastirji morajo namreč imeti vonj po čredi. Spodbujal je Cerkev, naj gre na misijonsko polje, naj gre »iz sebe«, naj se znebi klerikalizma, naj se neha zanašati na svojo namišljeno svetost, kajti svetost je to, kar v svoji ljubezni do Kristusa naredimo svojim bratom in sestram. Cerkev naenkrat ni bila več razumljena kot prižnica, ampak kot središče dela za najpotrebnejše, kraj, križišče, kjer se stekajo poti pomoči potrebnih v materialnem in duhovnem smislu.

Misijonski papež

S tem pa je bilo Frančiškovo poslanstvo od vsega začetka jasno misijonsko: luč evangelija je treba

● **Papež** Frančišek nagovarja vernike v Akamasoi na Madagaskarju

prinašati tja, kjer je to najbolj potrebno. To željo in zahtevo po misijonskem poslanstvu pa je Frančišek črpal iz duhovnega središča, ki ga je neločljivo navezoval na Kristusa, na srečanje z Jezusovo ljubeznijo. Iz tega srečanja pa izhaja misijonsko poslanstvo vsakega vernika, ki resno jemlje svoje krščansko življenje: poslanstvo, ki vodi k ljudem na vseh obrobjih in k posameznikom, ki so iz svojega srca izgubili veselje in odšli sami na obrobje upanja. Misijonar, in to je neštetokrat poudaril, je vsak krščeni.

Izjemen je bil pri svojem poudarjanju skrbi za številne stvari. Šibal je, kot je to imenoval, globalizacijo brezbrčnosti, in poudarjal, da jo moramo in moremo premagovati z odgovornostjo in zavzetostjo. Vztrajno se je boril tudi proti kulturnemu siromašenju, proti kulturnemu globalizmu, proti grobemu individualizmu, proti ideologijam, ki razbijajo tradicionalne vrednote družbe, predvsem družino. Bil je tudi izjemen borec za pravice manjšin. Blizu so mu bila ekološka vprašanja.

Proti egoizmu in brezbrčnosti

Vse njegovo bitje je težilo k preprostosti, neposrednosti. K solidarnosti. Bil je kot Božji prst kazalec. Vidite ta kraj? To stisko? Vidite Lampeduzo? In ko je šel na obisk k našemu misijonarju Opeki na Madagaskar, v mesto upanja – ali ni prišel tja obenem povedat tudi, da je »mesto«, kakršno je bilo tam pred Pedrovim

prihodom, ogromno smetišče, nastalo samo zaradi našega egoizma?

Vsi kraji njegovih potovanj so bili misijonski: Irak, Južni Sudan, Združeni arabski emirati, Mongolija, Papua Nova Gvineja ... Pa še nekaj poudarimo. Papež, kot bi rekel Stalin, nima divizij in bataljonov, ni politik, kot so to drugi predsedniki držav. Frančišek je hodil po svetu kot vernik, kot človek dialoga in ne kot državnik. Njegovi obiski so bili, pa naj je šel kamor koli, duhovne, verske narave. To je bilo njegovo bistvo.

Cerkev bo misijonska tudi s papežem Leonom

Cerkev mora biti po njegovem stalno misijonsko zavzeta. Biti mora vesela in vedno mora pojasnjevati razlog svojega upanja. Konkretno, dobesedno. Cerkev in odrešenje vseh nas se udejanjata v srečanju. Cerkev je vključujoče občestvo romarjev in misijonarjev, zavanih drugim in odgovornih za druge.

Pravi misijonar, je zapisal, živi iz lomljenega kruha (Jezusa) in tudi sam postaja lomljen kruh za tiste, ki ga potrebujejo. In k temu je po krstu zavezan tudi vsak izmed nas.

Vsak vernik ne more biti papež, misijonar na tak način in v takem duhu, kot je to bil papež Frančišek, pa je lahko prav vsak. Torej! ●

Kadar sem slaboten, takrat sem močan

Peter Ivančič

Tokratna duhovna spodbuda prihaja s Kube v pismu misijonarja Petra Ivančiča.

Skoraj vedno, ko začnem s pisanjem, bi se moral 2x ali 3x potrkati na prsi in priznati: »Žal mi je, zelo mi je žal, da sem ... mnogo dobrega opustil.« Med drugim tudi takoj odgovoriti in se zahvaliti za tako nebeško voščilo, ko pišete, da mi ob osebnem prazniku želite »zdravja, veselja in veliko lepih dni in Božjega blagoslova«. Več kot to, kaj pa bi še človek hotel za ta »odsek« na poti v večnost!? Za teh nekaj let! Kaj pa koristi ves človekov napor pod soncem, če Bog ne dá svojega blagoslova? Lep dan postane tako tudi tisti, ko se končno začutiš za »nekoristnega služabnika« in ne obupaš ... ampak si upaš kot nebogljeneč pasti pred Boga! O, kakšen čudež je to! Ko bi z leti samo to zmoget, potem bi lahko naredil veliko. Vse! A ne jaz, da ne bo pomote, ampak Božja milost, ki je neusahljivi vrec Življenja. Kot sv. Pavel bi okusil: »Kadar sem namreč slaboten, takrat sem močan.« Tako pa! Kljub vsemu! *Ánimo! Adelante! Siempre adelante!* (Pogum! Naprej! Vedno naprej!) Tako si vedno znova svetujem, ko svetujem drugim ... Ko skušam opogumiti ljudi, ki

● **Za večino** vsakdanjih nakupov in opravkov je potrebno v čakalno vrsto. Medtem ko čakaš in končno le prideš na vrsto, pa ravno zmanjka stvari, zaradi katere si čakal.

● **Sv. krst** v kraju Las Cruces

so utrujeni, naveličani, brez cilja in jasne prihodnosti, ko jim tako pogoste in dolge električne redukcije ugasnejo še tisto malo svetlobe srca in razuma, ko se jim računice med tako bornimi dohodki in večinoma astronomsko višino prepotrebnih osnovnih stroškov v nobenem primeru ne izidejo, ko teh osnovnih stvari niti ni ali pa jih je treba iti iskati »na drugi konec sveta«. In potem, kako priti tja, prevoz? Ko je rezultat nepravičnost, goljufija in laž ... Ljudem, ki se kar naprej sprašujejo *hasta cuando* (do kdaj bo tako) ...? Tudi te okoliščine lahko v hoji za Gospodom naredijo turobnost za »lep dan«. In prav tega se učimo v teh velikih velikonočnih dneh. Oziroma prepotrebno je to sveto jubilejno leto, leto milosti. Pravzaprav za to vrsto učenja v hoji za Gospodom je potrebno vse življenje. In v tej Božji »osnovni šoli« se končno spet čutimo kot čisto majhni in nebogljene otroci, ko padamo in vstajamo, padamo in vstajamo. Vsak dan znova!

Te velikonočne vztrajnosti želim tudi vsem vam sodelavcem in dobrotnikom misijonov ter vsem pošiljam lep sončen pozdrav z dopoldanske Kube (popoldne pa bo morda kakšna ploha ...). ●

Janez – Pavel – Janez

Leta 1978 pisal Franc Sodja

Zadnje mesece je Cerkev veliko preživela. Dve smrti in dve volitvi papeža. Druga izvolitev je bila še bolj presenetljiva kot prva. To je Cerkev. Ljudje prihajamo in odhajamo. Človeštvo doživlja pretrse, vojske, revolucije, nastajajo zmede in krize – Cerkev pa živi naprej in dela naprej.

Cerkev je služabnica sveta

To so pač kakor simboli: Pavel – Janez Pavel I. – Janez Pavel II. V resnici pa je izpoved vse Cerkve: kar je pričela s koncilom, hoče nadaljevati. Je »služabnica sveta«, je »svetovni zakrament«, hoče reševati, se sklanja k revnim, zapuščenim, odplavljenim. Kliče k apostolatu. Hoče biti trdna v svoji veri, a istočasno odprta za razgovor z vsem svetom. Stopila je na ceste sveta z vsem optimizmom, katerega more navdihovati le Sveti Duh. To je tisti binkoštni optimizem, ki je razkropil apostole – tako boječe in nezmožne po vsem svetu. To je tisti pogum, ki je dal moč evangelijski besedi preprostih ribičev. To je tisti zanos, ki je vodil prve apostole v pričevanje ne le z besedo, ne le »v trudih in naporih«, ampak tudi v pričevanje s krvjo.

Z množico na Trgu svetega Petra so vse množice ne le katoličanov, ne le kristjanov, ampak vseh ljudi dobre volje. In blagoslov »*Urbi et orbi – Mestu in svetu*« – ni le »pobožna gesta«, je resnična volja vse Cerkve, da postane oblikovalka sveta, kvas za vse narode, luč v sodobni zmedini in temi.

Kristus je navzoč v svoji Cerkvi

(Pred božičem smo.) V skromnosti, v skrajni revščini je zasijala luč. Učlovečenje se je pričelo. A se v Betlehemu ni dokončalo. Nadaljuje se v Evropi in Ameriki,

prav tako v Afriki, Indiji, na Japonskem in Kitajskem. To je poslanstvo Cerkve, da zaživi v vseh narodih, da prinaša veselo novico odrešenja, da se v njenem posvečevalnem delu oplemenitijo vse kulture, najdejo v tem Božjem kraljestvu svoj prostor vsi narodi in vsak človek posebej.

● **Papež Janez Pavel II. leta 1989 na Madagaskarju pred 300.000 verniki**

Papež Janez Pavel II. je na dan, ko je nastopil svojo službo, pozdravljal v mnogih jezikih. Slišali so ga govoriti »v mnogih jezikih« kot nekoč apostole. Spet simbol. A za njim je stvarnost: Cerkev je odprta vsemu svetu, ne pozna diskriminacij, ne prizna razlik, vsi smo bratje.

Božična skrivnost se nadaljuje v vseh narodih. Temu se Cerkev ne odreče. To je njena naloga, to je tista »Kristusova skrivnost«, o kateri je neumorno govoril in pisal sv. Pavel. Zato kljub vsemu stopa Cerkev na svojo misijonsko pot vedra, pogumna, optimistična, polna vere in upanja, da je z njo Kristus, ki ravno v njej in po njej nadaljuje svoje poslanstvo. ●

Utrinki

BURUNDI

Vstajenjsko veselje

s. Bogdana Kavčič

Vsi ta lepši prazniki so že mimo in jaz prihajam šele sedaj k vsem vam z zahvalo. Vsakodnevno smo pričali lepim gestam dobrote, pozornosti, pogledom in nasmehom tistih, ki s hvaležnostjo prihajajo pripovedovati o vsem, kar so dobili in da sedaj lahko dostojno živijo. Ali ne vidiš, da so to semena Vstalega Jezusa vsakodnevno? In to v veliki meri tudi po vaši zaslugi. Hvala vam vsem, da tudi me čutimo to vstajenjsko veselje.

● s. Bogdana in Danilo - klepet v misijonski pisarni

Med tem časom pa nas je nenadoma zapustil g. Danilo. Še vedno ne morem verjeti, da je to res. Ena sestra iz Konga, ki ga je poznala, ga kar ne more prehvaliti, kaj vse je storil v Gomi. Sicer pa, kamorkoli je prišel, je z vso zagnanostjo delal. Prav danes mi je ena druga sestra iz Rwisabija, kjer sva bili tudi s. Vida in jaz, pisala, kako veliko jim je pomagal. Torej od povsod se dvigajo srčne molitve hvaležnosti k Bogu za vse, kar je naredil tukaj v Afriki za uboge, otroke in mladino ... Pa zgradil je šole, cerkve ... Srečal je Božje Usmiljeno Srce, na lepe dneve po Veliki noči. Oh, naj vas Nebeški Oče blagoslovlja s polno mero svojega Srca. Moj pozdrav iz srca. ●

SENEGAL

Kadar nas Božja volja preseneti

s. Zorica Blagotinšek

Devetdnevnico k sv. Jožefu sem molila za mnoge druge namene, pa se je izkazalo, da je bila potrebna predvsem zame ...

Naša dosedanja ekonoma v Senegalu Sr. Angelique je bila imenovana za provincialko za Kamerun in Senegal, zato bom v prihodnje delala v ekonomiji. Molitev, ki smo jo molile skupaj z drugimi, je imela tudi stavek: »Kadar nas božja volja preseneti«. Tokrat me je »šokirala«. Računam na veliko sodelovanja z drugimi in »pripravo« katere od domačink za prihodnost ...

Ker bo s. Angelique šla na formacijo glede projektov ter financ na Nizozemsko in ima kasneje še šolo za nove provincialke v Rimu, bo v vmesnem času, da se ne vrača v Senegal, obiskala tudi Slovenijo. S. Polona in s. Angelique sta bili sestre, ki sta začeli skupnost Sandiara. Veseli se, da bo obiskala skupnosti, od koder so tudi »misijonarke« v Senegal. Tako bo letošnje leto malo senegalsko obarvano pri vas. ●

BRAZILIJA

Obnavljamo stavbe za novo upanje

s. Metka Kastelic

Med postno duhovno obnovo vseh zaposlenih na misijonu smo razmišljali, kako biti VZGOJITELJI UPANJA. Sedaj sta vedno v vseh dejavnostih poleg tudi Ana in Rajko ter aktivno sodelujeta, predlagata, nadomeščata ... in sta kar nepogrešljiva.

Bogu hvala, da sta nam s svojo navzočnostjo povečala UPANJE in zaupanje v procesu prenovitve misijona. Zelo smo veseli, da se nam je povečalo število mladih in sedaj jih je že 80, ki dnevno prihajajo na izobraževanje. Začeli bomo z večerno šolo, ki je nov poskus, kako tukaj pomagati blažiti socialne stiske, premagovati otupelost in odpirati vero v prihodnost.

Obnova Hiše Marije Pomočnice

Zaključili smo z obnovo Hiše Marije Pomočnice, za katero ste nam omogočili nakup 21 novih računalnikov za našo delavnico informatike. Z vašo pomočjo smo in

● Delavnice na temo ekologije

bomo nakupili še potrebno notranjo opremo za pedagoški material. Hvala v imenu vseh delujočih na misijonu in predvsem otrok. V letu upanja se v Recanto da Cruz vrača upanje preko prenovljenih prostorov, kjer naši gojenci prejema vzgojo za življenje in veselje do dela, učenja in vsesplošne rasti. S prenovljenimi vzgojnimi dejavnostmi in novimi tečaji za odrasle Sestre Hčere Marije Pomočnice s pomočjo dobrotnikov iz Slovenije prižigajo plamen upanja v srcih brazilskih otrok in družin. Bog naj vas obilno blagoslavlja in obdaruje z darovi vere, upanja in ljubezni. Muito obrigada Slovenija! ●

ZAMBIJA

Na začetek misijonskih poti

p. Lojze Podgrajšek

Tole pisemce vas utegne presenetiti, ker ga pošiljam iz Zambije. V Zambiji pa nisem na kakem naključnem obisku, ampak me je po 18 letih novi provincial prestavil nazaj v Lusako, kjer naj bi za nekaj časa pomagal upravniku našega doma za starejše in obolele. V Malaviju sem pa še vedno odgovoren za zbiranje in iskanje šolnin za dekleta in fante, katerih starši ne zmorejo plačevati stroškov bivanja in prehrane v šolskih internatih.

Z ustanovitvijo nove in velike province na južnem delu Afrike je prišlo tudi do precej premestitev. Podobno se je zgodilo tudi meni, da sem spet pristal v moji prvi misijonski deželi Zambiji. Naša nova provinca se zdaj imenuje "Družba Jezusova v južnem delu Afrike." Zambija je center te nove province, kamor spadajo še: Malavi, Mozambik, Zimbabve, Južna Afrika, Bocvana, Namibija in Lesoto. ●

Mnogi veseli novega vozila

Misijonska vozniška akcija – MIVA – ima v Sloveniji že dolgo tradicijo. Ob blagoslovih vozil na Krištofovo nedeljo zbiramo sredstva za nakup vozil misijonarjem. V letu 2024 smo podprli 23 projektov v 14 deželah sveta v skupni vrednosti 459.388,00 €. Mnogi slovenski misijonarji priporočijo tudi prošnje duhovnikov in redovnikov domačinov. Ob primerni dokumentaciji in priporočilu z veseljem podpremo tudi prošnje le teh.

Nekaj zahval uresničenih projektov MIVA 2024

S. Vida Gerkman, Albanija **Invalidski voziček**

Idajet Halkunu smo voziček kupili s sredstvi MIVA. Od otroštva, ko je prebolel otroško paralizo, pri hoji uporablja bergle. Hoja z njimi pa postaja vedno težja, ker

ga noge v sklepah ne držijo. Je presrečen in od srca hvaležen za pomoč. Konec leta pa smo po novem veleposlaniku, ki se je selil v Tirano, dobile večje število invalidskih vozičkov in hojic, ki so jih darovali v DSO Črni vrh nad Idrijo. Skoraj vsak dan sprašujejo in nas prosijo za vozičke, ki smo jih do sedaj le posojale. Dva smo oddali že drugi dan po prejemu nove pošiljke. Enega za mamo z ranami od preležanin in drugega za fanta, ki je polomljen po nesreči zapuščal bolnico. Bogu in vam, dobri ljudje, od srca hvala.

S. Bogdana Kavčič, Burundi **2 x motor HONDA**

V imenu župnije Muhwazi se iskreno zahvaljujemo MIVA Slovenija za podporo pastoralne oskrbe v župniji Muhwazi, ki pokriva obsežno območje s številnimi podružnicami in še večjimi skupnostmi ljudi. Cestne povezave in poti so slabe, zato duhovniki potrebujejo preprosta prevozna sredstva, ki jim omogočajo obisk podružnic in skupnosti na podeželju. Naša dva duhovnika v škofiji Muhwazi vam kličeta HVALA in se zahvaljujeta za pomoč pri nakupu dveh motorjev.

Artur Zaras, Kazahstan **Mercedes Vito Tourer**

Na ozemlju naše škofije deluje edina katoliška sirotišnica v celotnem Kazahstanu. V uporabi smo imeli dve zelo stari in dotrajani vozili, ki sta večino časa prežive-
li na popravilu. Zato smo se odločili za nakup novega, ki bo omogočal varen prevoz otrok in blaga. Pri tem ste nam pomagali tudi pri MIVA Slovenija, da lahko opravljamo dnevne prevoze otrok, obisk raznih skupnosti, se udeležujemo srečanj in opravljamo nakupe za vsakdanje potrebe. Zahvaljujemo se vam in v svojih molitvah prosimo Boga, naj vas vse blagoslovi in skrbi za vas.

s. Lenka Čović, Ekvador **Nissan Frontier**

Odkar imamo nov avto, smo lahko organizirali pomoč na krajih, kamor prej nismo mogli. Veliko delamo z mladimi in družinami. V Santo Domingu, kjer je v deževnem obdobju veliko plazov in uničenih cest, se lahko z novim avtom brez težav peljemo do ljudi v stiski in skupnosti, kjer pomagamo duhovnikom pri opravljanju besednega bogoslužja. Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrotnikom in donatorjem, ki darujejo svoje prispevke za nakup vozil za misijonarje v različnih delih sveta.

Msgr. p. Martin Kmetec, Turčija **Fiat Fiorino kombi**

Patri minoriti so ponovno odprli skupnost v Izmirju in prevzeli skrb za župnijo sv. Helene v predelu Karşıyaka. MIVA Slovenija je poskrbela, da so dobili tudi primereno vozilo za potrebe pastore in življenja skupnosti. Ta

Hvala za vaše darove!
Brez vaše pomoči
ne bi mogli
pomagati v svetu!

avtomobil je za naše pastoralno delo izredno dragocen in neprecenljiva pomoč za evangelizacijo našega prostora. Bog naj povrne vsem dobrotnikom in vam vsem v misijonski pisarni, ki to delo vodite in organizirate.

p. Jean Baptiste Sagna, Senegal **motor Honda**

V svojem in v imenu skupnosti se vam iskreno zahvaljujem za velikodušno donacijo, s katero smo lahko kupili motorno kolo. Zahvaljujoč temu motornemu kolesu se lahko rektor vsak dan popolnoma mirno odpravi v Center svetega Avgušтина, kjer študirajo mladi v pripravnstvu. Naj Bog podpira vaše delo in blagoslovi vašo organizacijo.

Aphrodis Rumanyika, Uganda **Ford Ranger**

Novo – rabljeno vozilo mi kot župniku pomaga, da lahko redno obhajam maše v oddaljenih krajih. Avto, čeprav je rabljen, je v odličnem stanju in bo pripomogel pri zmanjšanju stroškov, saj je bil stari avto veliko na popravilu. Zato je ta novi avto v veliko pomoč meni osebno in moji župniji kot celoti. Ob tej priložnosti se vam želim zahvaliti za podporo in pomoč pri nakupu rabljenega avtomobila.

Peter Bwanali, Zambija Suzuki grand Vitara

Rad bi izrazil svojo globoko hvaležnost za pomoč pri nakupu novega vozila, s katerim lahko učinkoviteje opravljam svoje apostolsko delo. Uporabljam ga tudi za prevoz na Univerzo Copperbelt, kjer predavam filozofijo, za razna srečanja v Lusaki, obisk starejših faranov in revnih družin na obrobju mesta, ki so potrebni pomoči.

Janez Mesec, Janez Krmelj, Izidor Grošelj, Madagaskar motokultivator

Ko sem prišel leta 1999 v Matango je Janez Krmelj že uporabljal takšen stroj. Lani pa smo kupili nove stroje in izkazalo se je, da so zelo uporabni. Zdaj, ko gradimo šolo, šofer vsako jutro pripelje pesek in ostale potrebne stvari na gradbišče. Novembra in decembra je, za

Uresničeni projekti v letu 2024

MISIJONAR	DRŽAVA	VOZILO
s. Vida Gerkman	Albanija	Invalidski vozički in kolesa
Anaclea Nunes	Angola	Toyota LC
s. Zvonka Mikec	Angola	Toyota HL
p. Pepi Lebreht	Benin	Toyota Avensis
s. Bogdana Kavčič	Burundi	Toyota HL
s. Bogdana Kavčič	Burundi	2x motor Honda
s. Lenka Čović, koprojekt MIVA HR	Ekvador	Nissan Frontier
Artur Zaras	Kazahstan	Mercedes Vito minibus
Sabina Kern	Liberija	Toyota LC
Pedro Opeka	Madagaskar	Toyota LC
Pedro Opeka	Madagaskar	Renault Duster
Janez Krmelj	Madagaskar	Toyota LC
J. Mesec, J. Krmelj, I. Grošelj	Madagaskar	3x motokultivator Kubota
Herinianina Lid Desire	Madagaskar	Motor Honda
Francio Stephan Rabemantsoa	Madagaskar	Motor Honda
Mara Francois Xavier	Madagaskar	Motor Honda
Tomaž Mavrič	Mozambik	Toyota Coaster minibus
p. Jean Baptiste Sagna	Senegal	Motor Honda
s. Theresa Joseph, koprojekt MIVA A	Tanzanija	Toyota LC
msgr. p. Martin Kmetec	Turčija	Fiat Fiorino Combi
Aphrodis Rumanyika	Uganda	Ford Ranger
Peter Bwanali	Zambija	Suzuki Vitara
Janez Mujdrica	Zambija	Nissan Navara

betoniranje temeljev nove šole, vsak dan v sodih pripeljal vodo iz bližnje reke. Takrat je s plugom preoral vsa naša riževa polja. Hvala vsem, ki darujete za Misijsko Vozniško Akcijo v zahvalo za srečno prevožene kilometre. Ob tem se spomnimo tudi žrtev prometnih nesreč, še posebej pred kratkim umrlega misijonarja Danila Lisjaka. Naj počiva v miru in naj mu dobri Bog obilno povrne za vsa njegova prizadevanja na misijskih poljanah.

Janez Krmelj, Madagaskar Toyota Landcruiser

Nova Toyota Landcruiser kamionet za delo pri moji pastoralni, za gradnje na oddaljenih krajih in za socialno delo, je prispela. Rad bi izrekel toplo zahvalo vsem, ki darujete na Krištofovo nedeljo za prevozna sredstva, s katerimi si učinkovito pomagamo v misijonih. Taka terenska vozila so res učinkovita tudi v najhujšem blatu. Bog plačaj!

S. Zvonka Mikec, Angola Toyota Landcruiser

To novo vozilo je namenjeno za pomoč oddaljenim skupnostim pri prevozu oseb, materiala za vso

Nove prošnje

MISIJONAR	DRŽAVA	VOZILO
Antonio Burja	Argentina	Peugeot Partner
Abune Tesfaselassie Medhin	Etiopija	Toyota Hiace
Claudine Aimee Rasolohery	Madagaskar	Hyundai Mighty kamionet
Clevina Albert, Koprojekt MIVA Švica	Tanzanija	Toyota Landcruiser
s. Anđelina Prekušaj	Črna gora	VW Transporter KMR
Pavel Loskutov	Ukrajina	VW Transporter

pastoralno in socialno delo na misijonih. Najbolj bo služilo novo odprti postojanki v Menongue. Besed je premalo, da bi se zahvalili za vaše darove, ki omogočajo, da z novim terencem naredimo na tisoče srečno prevoženih kilometrov po Angoli, kjer velikodušno služimo tisočim otrokom in mladim. V imenu vsakega izmed njih, ki čuti, da jim nekdo pomaga, se iz srca ZAHVALIM in prosim Božjega blagoslova na vsakega izmed vas, ki ste darovali, sodelovali pri tem Božjem delu. Bog povrni! ●

Ukrajina

POROČILA IN PISMA IZ MISIJONOV

Hvaležnost za povezanost

s. Barbara Peterlin

Že od začetka vojne se Marijine sestre iz Ukrajine čutimo povezane z vami. Zahvaljujemo se vam za bližino in podporo v teh za nas težkih časih. Hvala za vse molitve in darove!

V času vojne še bolj čutimo svojo nemoč in majhnost ter se velikokrat počutimo izkoriščane in ogoljufane. Boli nas, ko življenje v današnjem svetu nima nobene vrednosti, ko se zdi, da zmaguje tisti, ki ima moč, oblast in denar. V to krivičnost sveta želimo prinašati upanje in moč Vstalega, ki zelo dobro pozna pot trpljenja in smrti. Naše pričevanje je tiho in neopazno. V preprostitih dejanjih govori o ljubezni Boga, ki je močnejša od raket in vsega zla, ki uničuje svet. Kako ta Ljubezen vstopa v srca ljudi, bi vam rada povedala preko zgodbe spreobrnjenja mladega dekleta.

Kako se je spreobrnila Anja?

Pred kratkim smo spoznale Anjo. Do začetka vojne je živela v Zaporizhju, ki je danes le 40 km od frontne linije. Zaposlena je bila v gledališču. Z začetkom vojne pa se ji je podrl svet. Saj se ji je zdelo, da kot igralka ni več potrebna. Ljudje imajo sedaj druge skrbi. Nihče več ne potrebuje gledališča. Po nekaj mesecih se je preselila v Kijev. V iskanju smisla je večkrat zavila v kakšno cerkev in tam preprosto v tišini sedela. To je bilo v njenem težkem času življenja nekaj blagodejnega. Nek duhovnik jo je prosil, da bi v cerkvi prebrala pesnitev ukrajinkega poeta Tarasa Ševčenka. Njej se je to zdelo neprijemljivo za cerkev. Pozneje pa je pristala. Pesem ni samo prebrala, ampak se jo je naučila celo na pamet. Pa ne le naučila, pesem je z vso vsebino vstopila v njeno življenje. Preko pesmi je spoznala Devico Marijo in pozneje Boga. Ljudje, ki so jo poslušali, so iz cerkve odšli obožateni. Anja je poleg smisla, kako živeti poklic igralka v vojni, našla pot do vere in sprejela ljubezen Boga.

Ob Velikonočnih praznikih vam želim, da bi vstali Zveličar v vaša srca vstopil s svojo ljubeznijo in odrešenjem ter vam dal svoj mir. ●

Že dolgo niso imeli velikonočnih obredov

s. Agata Kociper

Tukaj smo imeli zelo razgibano velikonočno tridnevje in sicer po raznih župnijah ter v najbolj odročnih cerkvenih občestvih. Tja se je odpravila misijonska ekipa sester treh redov ter mladih prostovoljcev (32 skupaj), ki so po petih urah vožnje z našim MIVA minibusom ter še z enim avtobusom po prevrtani in jamasti cesti po amazonskih planjavah končno prispeli do cilja.

Razdelili so se v pet skupin in povsod so jih domačini lepo sprejeli in sodelovali pri obredih, ki jih že dolga leta niso imeli v svoji sredi. Bili so nadvse srečni in so več ur po dežju in soncu hodili peš, da so se srečali z Jezusom. Župnija Presidente Figueiredo ima namreč 45 skupnosti ali podružnic in samo enega župnika. Se pravi, da so laiki pripravljani kot služabniki evharistije in božje besede, da tudi ko mesece ni duhovnika, ohranijo in krepijo svojo vero.

Za Veliko noč smo poleg »Hiše srečne deklice« v São Gabriel da Cachoeira, oratorijem in družinam, pomagali tudi več skupinam na misijonskem področju Manausa. Bog je velik in hvaležni smo mu, da nas obdaruje v svoji neskončni ljubezni.

Krst brez sorodnikov

Ena od družin je še posebej potrebna pomoči, ker ima mati pet otrok in je psihično izčrpana. Pogosto se ne zaveda, kaj dela in je do otrok nasilna. Dva

● **Krst** dečka Johna

starejša otroka sta že odšla od doma zaradi življenjske ogroženosti in pomanjkanja hrane. Zato družini stojimo ob strani. Eden od dečkov je bil konec marca pri krstu. Ni mogel najti botra, saj je družina protestantska. Prosil me je, naj mu bom za krstno botro. Kar naenkrat pa se mi je posvetilo in sem povabila za botra zakonca, ki sta povabilo z veseljem sprejela. Od družine ni imel nikogar, saj je zelo deževalo in mati s tremi otroki ni mogla od doma. Ko sem v tem neurju tudi jaz prišla v cerkev zadnjo minuto, me je katehistinja pozdravila: »Vi ste s. Agata?« Da, sem odgovorila. Povabila me je, naj grem k dečku Johnu, ki ob sebi ni imel nikogar, razen botrov. Tako sem jaz zastopala družino. Po končanem krstu smo šli k prijatelju, kjer sedaj živi novokrščenec John, in si razdelili pecivo, ki ga je pripravila prijateljeva družina ... Nazadnje pa sva odnesla del peciva domov njegovi mami in otrokom. Mama je bila presrečna, da je bil sin krščen. Blagoslovili smo jo in ona je blagoslovila njega. Sedaj pa je deček v pripravi za prvo obhajilo.

Živimo v letu upanja, zato tudi take družine izročamo Božji previdnosti. Hvaležne so, da jim popeljšamo kakšen dan z živili in mami ni treba iti na cesto prosit za hrano. ●

MISIJONI V ZAMEJSTVU

Prva številka magazina Svet

Meseca marca je izšla prva številka misijskega magazina Svet, ki izhaja iz tradicije koroških Misijonskih obzorij. Na dvajsetih straneh prinaša veliko pestrega branja. Na svet gleda s treh vidikov: videti – razumeti – pomagati.

Različne vsebine in izpostavljena država

V prvi številki je v središču država Gvatemala. Pogovarjali smo se s Heleno Reichmann iz Želuč, ki je tam poučevala. Skupina iz Bilčovsa ima z Gvatemalo posebno povezavo. Preberete lahko novice iz koroških misijonskih akcij, sporočila iz Slovenije in iz sveta, spodbudne iskrice iz vesoljne Cerkve in poročila iz Pisarne misijoni. Predstavljamo romarje upanja, eden takih je Jozef Urank iz Galicije in pišemo o SDG – ciljih trajnostnega razvoja.

»V vaše roke polagamo prvo izdajo misijskega magazina SVET. Popelje nas v širni svet poslanstva in delovanja misijonark in misijonarjev, žena in moških, ki s predanostjo služijo ljudem v njihovih – pogosto težkih – življenjskih okoliščinah. Znamenje upanja so in mnogi v njih prepoznajo Božje delovanje. Tudi med nami so osebe, ki so se odpravile v širni svet, da bi posredovale svoje znanje in sposobnosti. Videli so stisko in radost njihovega življenja, skušali so razumeti klic upanja in pomagali so,« je v uvodniku prve številke zapisal vodja Pisarne misijoni Hanzej Rosenzopf. **Misijonski magazin Svet bo kot priloga Nedelje izšel dvakrat letno.** ●

SPOZNAJ ZAMBIJO

Ali veš?

- Ker je Zambija nekdanja britanska kolonija, je uradni jezik angleščina, vendar to ni edini jezik, ki ga tukaj govorijo. V Zambiji najdemo približno 72 plemen, kar pomeni tudi toliko jezikov, saj ima vsako pleme svoj jezik. Najpogostejše govorjena jezika sta **Bemba** in **Nyanja**.
- Zambija je dobila ime po reki **Zambezi**, ki je četrta najdaljša reka v Afriki in teče ob meji z Zimbabvejem. Prej se je imenovala **Severna Rodezija**.
- Zambija je dom enega od sedmih čudes naravnega sveta, Viktorijinih slapov. Ti so visoki 108 metrov, kar pomeni, da so dvakrat višji od Niagarskih slapov v Kanadi in široki 1708 m. Njihovo tradicionalno ime je je **Mosi-oa-Tunya**, kar pomeni »dim, ki grmi«.
- Več kot 30 % ozemlja Zambije je zaščitena, zavzemajo ga narodni parki. Država ima 20 narodnih parkov, od katerega sta najbolj znana najstarejši in največji **narodni park Kafue** ter **narodni park South Luangwa**, kjer je zastopan bogat živalski svet, od tega več kot 400 vrst ptic.
- Ena najredkejših vrst ptic na svetu je **čevljekljun**, ki je podoben štorklji in ga še vedno najdemo v Zambiji. Zambija je tudi ena od le šestih držav na svetu, kjer še vedno živijo **divji psi**, ki so ena najbolj ogroženih živalskih vrst na svetu.
- Narodna žival Zambije je **afriški jezerec** oz. afriški ribji orel.
- Zambijsko jezero **Kariba** je največje umetno jezero na svetu.
- V Zambiji najdemo **termitnjake**, ki so lahko veliki kot majhne hiše.
- Tradicionalna in tudi nacionalna zambijska jed je **Nshima**, ki je priloga različnim jedem. To zambijsko poslastico naredijo tako, da koruzno moko vlijejo v vročo vodo in jo pretlačijo, da nastane gosta kaša.

LUSAKA

glavno mesto
Zambije

Zambija je približno **37x večja** od Slovenije in ima **10x več prebivalcev** kot mi.

Uradni jezik: angleščina

Denarna enota: Kwacha (kvača) ZMW
1 EUR je približno 32 ZMW

Slovarček besed v bemba jeziku

Shani – pozdravljen

Shaleenipo – nasvidenje

Mukwai – prosim

Natotela – hvala

Niwe nani? – Kako ti je ime?

Katera senca je prava?

Slovenska misijonarja v Zambiji

Jezuit **p. JANEZ MUJDRICA** je kot misijonar v Zambiji opravljal različne službe, največ kot profesor verske vzgoje. Sedaj poučuje na katoliški univerzi. O verski vzgoji je v angleščini napisal tudi dve knjigi.

Jezuit **p. LOJZE PODGRAJŠEK** je s svojim misijskim poslanstvom začel v Zambiji, nato je od leta 2007 deloval v Malaviju, od aprila letos pa je za nekaj časa ponovno v Zambiji. Kot soodgovorni je pomagal pri izgradnji katoliške gimnazije v Malaviju v glavnem mestu Lilongwe.

Poveži pike!

Večkrat v vojni, s srcem pri Bogu

Zbral: Janko Jožef Pirc

K svojemu Stvarniku in Odrešeniku je 25. aprila 2025 v 74. letu življenja odšel salezijanec duhovnik in misijonar Danilo Lisjak. Umrli je v prometni nesreči v bližini misijonske postojanke Gulu v Ugandi, kjer je nazadnje deloval. Svoj počitek je našel v domači zemlji. Od njega smo se v velikem številu poslovili 13. maja na ljubljanskih Žalah.

Danilo je leta 1986 pri 35 letih odšel kot misijonar v Ruando. Po nekaj mesecih učenja francoščine se je preselil v Gomo v Kongu, kjer je sodeloval pri nastanku velikega mladinskega centra Don Bosco. Od leta 1991 do državljanske vojne leta 1994 je deloval na župniji v Ruandi. »Dogradil sem cerkev. Kot priča pokolov sem slutil, da je bolje, da se umaknem v Burundi,« je povedal. Med kratkim oddihom v domovini je napisal knjigo Ruanda, črna vest človeštva, nato pa se je vrnil v Burundi, kjer se je spet znašel v vojni. Leta 2001 je ponovno prišel v Gomo, svojo prvo misijonsko postojanko, kjer je ostal do 2009. Od leta 2010 je bil v Ugandi. V župniji Atede je po dvajsetletnem vojnem stanju na novo postavljajal na noge misijon. Zgradil je veliko cerkev, šolo in internat za dekleta.

● **Neizmerna** ljubezen do otrok

● Njegova prva postojanka, Goma

Misijonar z dušo in telesom

Misijonar Danilo je bil vedno znova v nevarnosti pred smrtjo, med genocidom v Ruandi pa je celo za več mesecev veljal za mrtvega. Leta 2002 je v Gomi sebe in otroke rešil pred bruhačim vulkanom. »Skupaj s 300 otroki smo morali bežati. Na poti je bila taka zmešnjava, da smo nekaj otrok izgubili in so se potem vrnili. Tista noč je bila grozna. Lava je naredila nekakšen žep, saj je šla okrog in okrog centra, nas pa pustila.« Te in podobne zgodbe so zaznamovale Danilovo življenje.

Imel pa je tudi globoko dušo. Vedno je bil v prvi vrsti misijonar, ki je hodil po Kristusovih stopinjah in označeval ter delil njegovo ljubezen. Zveličanje afriške duše je bila njegova primarna skrb. Z veliko vnemo je pripravljaval družine in otroke na krst, prvo sveto obhajilo in birmo. Mlade je spremljal v pripravi na prejem zakramenta svetega zakona, vsem pa ure in ure v spovednici delil milost odpuščanja in sprave, tudi v domačih afriških jeziki. Sobratje salezijanci pričujejo, kako velika je bila njegova ljubezen do evharistije, Marije in don Boska. Kljub obilici dela ni izpuščal molitvenega življenja. V katerikoli skupnost je prišel, je stopil najprej v kapelo in tam pozdravil Jezusa.

Mreža dobrotnikov iz Slovenije

V Sloveniji je stalo za njegovim delom veliko dobrotnikov vse do danes. Danilu smo radi pomagali v Burundiju, Ruandi, Kongu in nazadnje na severu Ugande. Leta 2021 je Danilo s pomočjo dobrotnikov in umetnikov

iz Slovenije začel zidati novo cerkev, veliko svetišče Don Boska, ki jo je načrtoval kot evharistični center za nadškofijo Gulu. Novo Don Boskovo cerkev je Danilo smatral kot krono svojega misijonskega dela in salezijske navzočnosti v Ugandi.

Zaradi vsega svojega dela in pristopa si je zaslužil veliko spoštovanje v širši misijonski skupnosti v Sloveniji, v redu salezijancev in v osrednji Afriki ob velikih jezerih. Z globoko hvaležnostjo se spominjamo našega Danila in vseh njegovih obiskov v misijonski pisarni, posebej še v zadnjih letih. Vedno je bil poln idej, vse za boljši jutri črne Afrike. Rad je imel življenje in delo z mladimi, za katere je vedno znova poudarjal, da so naša prihodnost. Njegova pot ni bila lahka, a jo je sprejemal z odprtim srcem in neizmerno vero v dobroto ljudi in Božjo voljo.

Danilo, hvala ti za vse. ●

● V akciji med gradnjo

Namesto cvetja in sveč lahko darujete za sv. maše ali za dokončanje cerkve v Ugandi.

Prejemnik: Misijonsko središče Slovenije
Naslov: Kristanova 1, 1000 Ljubljana
Številka računa: SI56 0201 4005 1368 933,
BIC: LJBAS12X
Koda namena: CHAR, Referenca: SI00 249624
Namen: Danilo Lisjak – za Ugando

Življenje na Arktiki je nepredstavljivo drugačno

Jaka Mojškerc in Timotej Cvirn

Ponovno odkrivanje in prepoznavanje neizmerne Lepote Stvarstva preko naše majhne deželice; iskreni in nadvse prijazni ljudje, ki z zanimanjem in veseljem prisluhnejo, kako je izgledalo eno leto življenja in vodenja misijona na Arktiki; refleksija na to nenavadno, poučno in bogato leto na Arktiki. S temi vidiki lahko opiševa, kaj za naju pomenijo pričevanja o enem letu služenja v misijonu na Arktiki.

Celotno eno leto predstaviva tako, kot sva ga doživljala midva, skozi najine oči. Tako se trudiva biti kar se le da iskrena in zanesljiva pri podajanju informacij, ki so sicer dostopne malo kje. Oris slike tamkajšnjega življenja je tako sicer precej širok, a natančen. Hkrati pa je celotna predstavitev podprta z bogatim video in foto materialom, ki poslušalca še dodatno posrka v to neznano okolje.

Lahko naju še povabite

Hvaležna sva vsakemu župniku posebej, ki naju je do zdaj sprejel, in ki naju bo tudi v prihodnje. Priporočava se vsakomur, ki ga najino pričevanje zanima, ne glede na to kdaj in kje. Dosegljiva sva na kontaktu kdf.sever@gmail.com ●

JUBILANTKI

80 let življenja

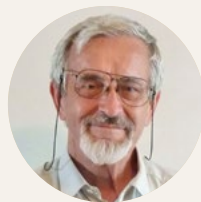
S. Bogdana Kavčič, usmiljenka, rojena 26. avgusta 1945 v Žireh. V misijone je odšla 29. decembra 1971. Deluje v Burundiju.

40 let v misijonih

S. Milena Zadavec, salezijanka, rojena 28. marca 1948 v Odrancih. V misijone je odšla 20. avgusta 1985. Deluje v Jordaniji.

ZLATOMAŠNIKA

Janez Mihelčič,

jezuit, rojen 13. maja 1942 v Radovljici. Mašniško posvečenje je prejel 22. marca 1975 v Tokiu. V misijone je odšel 11. septembra 1968. Deloval je na Japonskem, v Rusiji in sedaj v Kirgiziji.

Pedro Opeka,

lazarist, rojen 29. junija 1948 v kraju San Martin v Argentini. Mašniško posvečenje je prejel 28. septembra v Lujanu v Argentini. V misijone na Madagaskar je za 2 leti, kot bogoslovec, odšel leta 1970. Kot duhovnik misijonar pa 31. januarja leta 1976.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA

župnije: Črnomelj, Dragatuš, Kostanjevica na Krasu, Podnanos, Radenci
posamezniki: Banovec Anica, Černigoj Antonija, Filej Martina, Jankovec Angela, Kos Dušan, Križan Gabriela, Lukšič Marija, Marc Bavčar Jana, Slapar Cilka, Vodlan Veronika

ADVENTNA AKCIJA

župnije: Čadram-Oplotnica, Črnomelj, Dragatuš, Laporje, Ljubljana-Marijino Oznanjenje, Ljubljana-Rakovnik, Maribor – Sv. Križ, Olimje, Pivka, Podnanos, Polenšak, Primskovo na Dolenjskem, Sežana, Sv. Anton v Slovenskih goricah, Sv. Vid nad Cerknico, Šmihel, Št. Ilj v Slovenskih goricah, Toplice, Višnja Gora
posamezniki: Gojkošek Agata, Pirš Andrej

SKLAD MIVA

posamezniki: Firbas Marija, Jezeršek Marija, Kerznar Anica, Kokot Branka in Franc, Koželj Helena, Ličen Mirjana, Mevlja Damjan, Mrak Pavla, Pižmoht Marija, Pšeničnik Marjana, Vrečič Primož, Žužek Pavel

SKLAD ZA MISIJONE

župnije: Beltinci, Bloke, Maribor – Sv. Janez Krstnik
posamezniki: Blatnik Jožefa, Blažič Mihael, Brglez Franc, Harsany – Noner Stanka, Kavčič Irena, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Križnič David, Lesjak Bernarda, Leskovar Tanja, Ličen Ivan, Likar Sebastjan, Lipušček Marjan, Magdič Olga, Marter Ana, Mencin Režonja Dominika, Mernik Franc, Mikulin Olga, N.N., Paškič Ilija, Pirc Janko Jožef, Podkrižnik Jožef, Podobnik Andrej, Pogačnik Ivanka, Pogorevc Albert, Razpotnik Špela, Saksida Blaž, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sirk Saksida Marija, Škvorc Marjan, Štefe Francisco, Uranič Terezija, Virant Simon, Zalar Pavla, Zorenč Davorina

SKLAD ZA LAČNE

posamezniki: Adamič Ana, Benčina Nadja s.p., Dolinar Marija, Eržen Vesna, Golež Branko, Harej Janko in Metka, Harej Vojko, Kebe Janez, Klobučar Zdravko, Krt Marta, Kržišnik Eva, Kržišnik Franci, Lenassi Ivan, Leva Vladimir, Linguaduct

d.o.o., Medvešek Viljem, N.N., Opaka Peter, Pirnar Žan, Plevel Helena, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rustja Andreja, Sanič Luka, Semenič Bojana

SKLAD ZA MADAGASKAR

Remic Primož

ZA GOBAVCE

Kos Alenka

ZA ŠOLANJE BOGOSLOVCEV

posamezniki: Kuralt Angelca, Prašnikar Marjeta, Rustja Andreja

ZA RUANDO IN BURUNDI

Golob Ani

MAŠNE INTENCIJE

posameznika: Firbas Marija, N.N.

POTRES – MJANMAR

posamezniki: Ferenčak Terezija, Jenič Dušan, Kobal Klavdija

MISIJON MATANGA

posamezniki: Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica

MISIJON AMPITAF

posamezniki: Ah Sever d.o.o., Elektrarne Rm d.o.o., Estetika Milošević d.o.o., Medis d.o.o., Podbersič Neža, Pavlin Marta

PAVEL BAJEC

Jaksetič Vlado

PETER IVANČIČ

Koren Jerica

S. METKA KASTELIC

N.N.

S. VIDA GERKMAN

Lenassi Franc

S. VESNA HITI

posamezniki: Huth Danica, Janc dr. Miha, Kocijančič Katarina, Kuralt Angelca, Lajevec Janja

TONE KERIN

posamezniki: Colner Justina, Lah Benjamin, Šušteršič Ivana

S. AGATA KOCIPER

posamezniki: Kocijančič Katarina, Lenassi Franc, Oblak Marija

JANEZ KRMELJ

posamezniki: Bolta Majda in Marko, Cencič Darjan, Gorenc Ljudmila, Humar Gruden Andreja, Marolt Ana,

Metropolitana d.o.o., N.N., Potočnik Niko, Ramovš Vera, Rupar Olga, Zgubič Evgen

DANILO LISJAK

posamezniki: Bonutti – Hajdinjak Kamila, Harej Janko in Metka, Krevelj Branko

TOMAŽ MAVRIČ

Malalan Nika

JANEZ MIHELČIČ

Blatnik Jožefa

S. ZVONKA MIKEC

posamezniki: Kocijančič Katarina, Murn Marija

MISIJONARKE MATERE TEREZIJE

Kranjc Rafael

JANEZ MESEC

župnija Koroška Bela
posamezniki: Mijatović Avguštin, N.N., Novak Jani, Šimnic Apolonija

PEDRO OPEKA

župnija Brusnice
posamezniki: Bevec Tomaž, Bohak Ivan (Janko), Bolta Majda in Marko, Gomboc Vladimir, Herničič Karol, Hočevar Janko, Humar Gruden Andreja, Jelinčič Zofija, Kham Ludovika Alenka, Kranjec Franc, Lah Benjamin, Marolt Ana, Mežnar Klavdija, N.N., Pangos Maja, Polončič Ladislava, Rus Valerija, Sela Rahela, Snoj Irena, Spazzapana Peter, Šegula Zdenka, Šubic Alojzij s.p., Vrtovec Marjan, Zgonc Marija

S. JOŽICA STERLE

Perovšek Francka

P. MARTIN KMETEC

posameznika: Cergolj Janez, Lenassi Franc

S. MARJETA ZANJKOVIČ

župnija Vrhpolje
posamezniki: Lah Zmaga, Semenič Bojana, Zadravec Roman

S. BOGDANA KAVČIČ

posamezniki: Anko Ivana, Cergolj Janez, Govekar Damijan, Govekar Emil, Istenič Marija, Istenič Neja, Kežman Aleš, Kocijančič Katarina, N.N., Novak Jelka, Srebrnič Tereza, Štrukelj Zdenko

BARBARA ČUK

Jenič Dušan

S. ANICA STARMAN

posamezniki: Harej Neva in Rajko, Kocijančič Katarina, Koščak Nina, Kuntner Jernej, Pavza d.o.o., Strojani Blaž

S. SNEŽNA VEČKO

posameznika: Podgoršek Miha, Večko Terezija

S. FANI ŽNIDARŠIČ

Souidi Zavrl Nada

JANEZ MUJDRICA

Mijatović Avguštin

S. LJUDMILA ANŽIČ

Dakskobler Ljudmila

S. BARBARA PETERLIN

posamezniki: Kelhar Gregor, Lajevec Janja, Pirnat Janez, Pšeničnik Marjana

S. DORICA SEVER

posamezniki: Marolt Ana, Pečarič Podobnik Karmen

STANE KERIN

posameznika: Gliha Joži, Kern Jože

S. URŠA MARINČIČ

župnija Škofja Loka
posamezniki: Bunderla Lidija, Cvetek Jan, Debevc Živa Jerica, Fekonja Simona, Jagodic Leon, Kern Mira, Kovačič Matej, Križnar Marija, Lajevec Janja, Možina Peter, Oblak Gal, Sušnik Kolbezen Barbara, Šilc Herga Vojka, Šilc Marinčič Andreja, Štuhec dr. Ivan, Tolič Franjo

P. MIHA MAJETIČ

posamezniki: Lah Zmaga, Rem Projekt d.o.o.-Rozman Jerica

MARIJINE SESTRE V UKRAJINI

župnija Miren
posamezniki: Kukar Rozi, Lenassi Franc, Pečarič Podobnik Karmen, Zajec Marija, Zupančič Alojz

POLONA DOMINIK

posamezniki: Ažman Bogdan, Glasenčnik Robert, Jenič Dušan, Sedej Andreja

S. ZORICA BLAGOTINŠEK

posamezniki: Gale Bogomira, Gladek Maja, N.N.

S. IVA HORVAT

posameznika: Dolinšek Tatjana, Pisk Tomaž

IVANA ŽIGON

Obed Stanislav

ANA IN RAJKO VRTIN ŠPEHAR

posamezniki: Forstnerič Vlasta, Jemec Zofija, Podobnik Janez, Stvarnik Novak Brigita, Svetičič Branko, Zajc Breda

SABINA KERN

posamezniki: Colnar Marija, Korasa Ana, Peras Renata, Smole Marija

JOŽE ANDOLŠEK

posamezniki: Habjanič Jožica, Stanovnik Peter, Tehovnik Štefanija

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2025 je 12€.

Z veseljem darujem - življenja rešujem!

Krištofova nedelja

27.
julij
2025

Blagoslov vozil

Misijonska
obzorja

Izhajajo v Ljubljani od leta 1987

Katoliški misijoni

GROBLJE, RIM, BUENOS AIRES
1923-1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987